

1899 forår

SENDER

Ottilia Jacobsen

RECIPIENT

Helge Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Birkerød

Mentioned people:

Betty Hennings

Archive:

Privateje

TRANSCRIPTION

Kan Poul aldrig besøge os ?

Ny Carlsberg V Onsdag

Du allerkjæreste,

Glad blev jeg ved at faa dit rare Brev i dag. Med Armen går det nok bedder skal du se, naar Varmen kommer i selve Luften. Ja i ethvert Tilfælde, haaber jeg stærk paa til Sommerferien at kunne gaa længere Ture med dig, kære Helge, selv om vore Ture mange Gange blive forpurrede her hjemme, saa glæder vi os til dem!!!

Photographierne vare ikke heldige, saa Jik og jeg have aftalt, at naar Du kan indrette paa at komme ind om Kristi Himmelfarts Dag, saa kan vi foreviges inde i selve Atelieret hvor de locale Forhold ere langt bedre, med Hensyn til Lyset. Paula skal derind paa Fredag, saa er hun besørgt. Agnes var meget rørt ved at modtage dit Telegram og bad mig takke dig. Hun, Grannie og Eusebia, vare nemlig her til Frokost idag. Vi have det saa rart sammen, som gode gamle Venner kan. Stykket i Løverdags var i Smag med Kamelia Damen, om muligt mere uanstændig, og dog ikke saa fængslende. Naturligviis spillede Fru Hennings storartet godt, men jeg holder nu mere af hende i Dukkehjemmet, og i den art alvorlige Roller, hvor der skal meget Studium til. Skade at hendes Person og Stemme ikke tillader hende at spille Lady Macbeth.

Replikkerne kunne hun

nok fremsige kønt, men den tragiske Klang har hun ikke i sin Stemme. Troubadouren¹ vare Papa og jeg hen[ne] at høre iaftes, og glædede os derover. Dog mindes jeg hvorledes jeg som Barn har grædt derover, og ængstedes ved Tanken om at Manrico kom ikke itide etc. (lidt tænkte jeg paa, at de faar Mulkt, naar De ikke kommer itide). Og Politiet tænk dig hvilken nytte det havde egentlig været til der, og mange andre steder. Ja vi leve i en lykkelig Tid hvor Politiet er og dog finder sig i at Folk bliver banket af. Knus til Dig fra din gammeldags Moder Romantikeren.

---

¹ Trubaduren (italiensk: Il trovatore) er en opera af Giuseppe Verdi, komponeret i 1853.

nok fremsige kint, men
den taagiske Klang har
hmm ikke i sin Stemme.
Fronfadonens rare Papa og
jeg blev at høre i aftes, og
glædede os derover. Dog mindes
jeg hvorledes jeg som barn har
gjætt derover, og angstede sig
Tanken om at Manrico som
ikke itide etc. (Lidt tænkte
jeg paa, at de faar smilke, naar
de ikke kommer itide.) Og Politiet
tænke sig den bytte det havde
egentlig været til der, og omme
denne Steder. Ja vi leve i den
lykkelige Tid! Hvor Politiet er
og dog finder sig i at føle
Olivé tænke af. Hvis lid dig
fra din gammelste Moder
Portantikeren

Hav Poul aldrig besøge os?

NY CARLSBERG V. Onsdag

Hi allerkjæreste,
Glad blev jeg ved at faa
dit rare Brev idag. Bred
Arneen gør det nok bedder
skal du se, naar Arneen
kommer i selve Luftten ja
i etvert Tilfælde, haabli jeg
stærk paa det Sommerfende
at kunne gaa lange Ture
bred dig, kære Stedje, selv
om bare Ture omme
lange blive forpustede.
Her hjemme, selv glæder vi os
til det!!!

Photografierne vare ikke
heldige. Saa Tak og jeg
havde affaet, at naar du kan
indrette paa at komme
ind om Kristi Himmelfarts
dag, saa saa vi forbiges
inde i selve Aetiereff, hvor
de locale forhold ere langt
bedre, med Hensyn til Lyset.
Paula skal derind paa
Fredag, saa er hun besorget.
Agnes var meget rart
ned at modtage dit Telegram,
og bad mig sige dig. Alu,
Ursamed og Eusebia, vare
nemlig Her til Frokost
den dag. Vi havde det

Saa snart sammen, som
gode gamle Venner. Paa
Tysket i Lovdags var i
Anag med Korbelia Dames,
om temmeligt mere uanskedig,
og dog ikke saa fengselsagt.
Nadunigvis spillede sin
Hemsteds storartet godt,
men jeg holdt mig mere
af behnde i Dukketheatret,
og i den art alvorlige
Roller, hvor der skal
meget Studium til. Skade
at hendes Person og Stemme
ikke lilstede hende at
spille Lady Macbeth.
Replikkerne. Rumme hin